

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Művelődésosztály
 a kiadóhivatal veszi fel

Udvari cukrászok.

Pécs, 1896. január 18.

(***) „Szomorú a magyar nóta, háromszáz esztendő óta” — valóságos szálló ige lett e pár szóból, melynek ha indító okát keressük, Bécsben meg fogjuk találni, hol az udvar környezetében sercgszámra találunk folyton mosolygó arcú urakat, voltaképpen a királyi kegy fénysugarain élősködő semmittevőket, kiknek csak rangjuk és címeik vannak, de egyébük nincs. Ezeket nevezte el a szellemes Atzél Béla b. udvari cukrászoknak, mert hisz azért tartják őket, hogy bármi alulról, a kormányzottak köréből érkező keserű feljajdulást cukrozott alakban találjanak be az uralkodónak.

Az a kamarillának nevezett intézmény, mely szükség esetén gondoskodik a bécsi Burg saját külön fehér asszonyairól, mely a népek halomra lövetésében találta pokoli élvezetét, jobbára emez udvari cukrászok gárdájából egészsíti ki magát. Kitelik ezekből minden, keztyűs kézzel még tán a bakó szerepére is vállalkoznának, csak hogy kedvesekne k és nélkülözhetetleneknek bizonyuljanak. Így aztán ők gond nélkül megélnék, ranghoz, fizetéshez és udvari asztalhoz jutnak és az udvari cselédségnek azt az intelligensebb részét képezik, a melytől szívesen szabadulnának meg a felvilágosultabb uralkodók, de nem képesek; mert olyanok mint a kullancs, oly szívósan ragaszkod-

nak a nekik életet adó testhez, hogy csak egy darab eleven hus kíséretében távolíthatók el.

A mult század nagy centralistája, a legfelvilágosultabb fejedelem, II. József sem birt ezektől a folyton intriguáló besugóktól, képmutatóktól szabadulni, mert már az ő élete ellen is törtek, midőn megmérgezett gyertyákat helyeztek el dolgozó szobájában. Megtúrta tehát őket, mint szükséges rosszat, de gyűlölte, megvetette azokat, kik valamennyi nagy tervének megakadályozói voltak.

A bécsi Burg ma is az a hely, a hol hazánk eme legnagyobb ellenségei meghúzzák magukat a királyi tekintély védpaizsa alá. Folyton áskálódnak ellenünk és bizony magyar államférfiunk csak az válik be, a kinek ezek tolják a szekerét. Persze a kölcsönösség elve alapján, hogy az a magyar miniszter jó spéci legyen velük és le ne leplezze őket az uralkodó előtt.

Ezekre nézve nem létezik história, előttük minden esemény a régi, a melyek ha nekik nem tetszenek, a régi recept szerint való orvosságot veszik alkalmazásba. És mivel valamennyi ördögi praktika képviselve van köztük, hát folyvást intézői voltak a népek sorsának, valahányszor a vasvessző suhogását hallották és csapásait érezték a népek. Ők csinálták az aradi Golgothát, az újépület kazamatáit ők töl-

tötték meg, Bachot, Schmerlinget, Senyneyeit, Andrássyt és a többi utána következő kormányokat ők rántották elő, ők járatták le, mert ők hatalmasabbak az uralkodónál is.

Mióta a Habsburg-család adja az uralkodókat Magyarországnak, jobb szívű, fenköltebb gondolkozású fejedelme soha sem volt e hazának, s honnan van mégis, hogy az a sok szemfényvesztés, az a sok felfordulás, mely a sokféle népből összetákoltt monarchiában felüti fejét, nem jut az uralkodó tudomására, a kinek nevében teljhatalmu miniszterek, tulajdonképpen pedig ezek protektorai, az udvari cukrászok tönkre teszik a népeket, kiélik mindentükből, kezébe adják a vándorbotot.

De hát mit törődnek ezzel azok az udvari herék. A nép arra való, hogy dolgozzék, vagy pedig pusztuljon. Ez az ő elméletük, hogy a nép munkájának a gyümölcsét ők élvezzék.

Lassan őrlő szű működése kidönti a százados tölgyet. Ilyen nagy, immár ezeréves tölgyhöz hasonló hazánk, melyben a szű szerepét ezek az udvari cukrászok végzik. Pokoli fífkával kigondolták és létesítették a 67-es alkotmányos komédiát, mely mellett az ő rendszerük, hogy ők nyugodtan tovább grasszálhassanak, pompásan bevált — nekik. A szű pedig csak működik tovább, míg a megörölt porból

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Hadd kezdjem ezt a heti krónikát azzal, hogy a mult héten végrevalahára láttunk egy jó népszínmű előadást a színházban. Az igaz, hogy csak délutáni előadás volt, de mindegy. S mivel Somogyi megmutatta, hogy a „Piros bugyelláris” előadása mintájára máskor is tudna jó népszínmű-estét rendezni, nem úgy, mint ezeknek előtte, hogy meghuzogatták még a „Falú rosszá” t is, hát mi is csak azt kívánjuk neki, hogy minél több ilyen jó népszínmű-előadást rendezzen, mint a „Piros bugyelláris” volt, hogy így az ő — bugyellárisa is megteljen.

Ha már benne vagyunk a színházi dolgokban, nem hagyhatom említés nélkül, hogy hétfőn este olyan zsufolt volt a színház, a milyen még soha. Szemtanuk állítása szerint még az ünnepélyes megnyitó előadás alkalomával is vala a széksorok közt itt-ott egy-egy ülés üres, mert a kik hátul kaptak helyet, inkább el se menének, semhogy ők hátul üljenek s így az ő helyeik üresen maradtak. De hétfőn nem lehetett egyetlenegy széket látni, melynek ne lett volna gazdája, a földszinti állóhelyen meg nyüzs-

gött a nézősereg, az erkély megtelt díszes publikummal, az emelvény és a karzat pedig roskadozott a sokaság alatt. S végre a páholyok . . . ah! a páholyok . . . tele voltak szép asszonyokkal, szép leányokkal s valóban theatre parée volt a színház képe.

És mindez egy nevezetes, emlékezetes alkalomból: egy színésznek a színpadtól való bucsuzása alkalmából. Ha megemlítem, hogy ez a színész Rónay Gyula volt, a mi kedves és kiváló tehetségű drámai színészünknek, Balogh Etelnek a férje, meg van oldva a rejtély kulcsa: miért vala zsufolva hétfőn este a színház.

Ugy látszik különben, hogy direktorunk is ünnepélyes kedélyhangulatban volt e héten s megengedte magának azt a luxust, hogy hallgasson a sajtóra is egy kicsit. Háromszor (no nem naponként, csak hetenként) megjelenő lapársunk színi referense adta neki a tanácsot, hogy hozassa egy estén színtre a Catulles Mendés „Tabarin feleségé”-t, meg a Leoncavalló operáját, a „Bajazzok”-at, hogy így még szembetűnőbb legyen a plágium, a mit egymás rovására megcselekedtek. És úgy is történt. Láttuk a két darabot egy estén; egy mesét két előadásban. De bizony a direktort utolérte a nemezis, hogy csak ünnepélyes hangulatban létekor hallgat a sajtóra, mert olyan kevesen voltunk a színházban, hogy aligha futotta

volna ki a beléptijegyekből befolyt „összeg” a Nedda — szamarának a vételárát.

Már ha e héten tartott farsangi mulatságok sikerét tekintjük, arról egészen másképp kell nyilatkoznunk. A hét hajnalára áthuzódó tűzoltóbál, a vasárnap tartott theatestély, a csütörtökön volt vendéglős-bál; mind-mind oly szép sikerrel folyt le, hogy az ezutáni mulatságok rendezőinek nem kívánhatunk jobbat, mint ilyen sikert.

A hetet tulajdonképpen a vármegye közgyűlése vezette be. És ezen a közgyűlésen nagy vitát keltett a miniszterelnök ama rendelete, hogy minden tisztviselői szakosztály feje fél éves kimutatásokat terjeszessen fel a tisztviselők működéséről és a közigazgatásnak a től z-ig kiterjedő fásiasáról a miniszterhez. Kellő tájékozás végett egy nyolc ivre terjedő, kérdőpontokat tartalmazó füzeteket küldött a miniszter e rendelete mellé. Hát a vármegye urai belátták, hogy es megint egy támadás a megyei autonomia ellen s egy nagy lépés az államosítás felé, erélyes hangon tiltakostak ellene, hivatkozván Pestmegyére, mely egyszerűen — visszaküldte ezt a miniszteri „meghagyatik” ot. Igen ám, de mi történt. As a mi a mesében, hogy „egyszer a nagy szénagyújtók kis egeret fogtak” s hosszú tanakodás után kitalálták, hogy úgy veszítik el, hogy a — nagy boglya alá teszik.

Jó lesz biz a', tegyük oda!

kiemelkedik sötét gyűlölettel a nemzetiségi viszály, a szocializmus vigyorgó torzarca. Ezek magvait mindaz udvari cukrászok vetették el és mikor majd rajok nézve is fenyegető kezd lenni a felkeltett rém: akkor ismét a szent király palástjába takaróznak, hogy az megóvja őket a végpusztulástól.

De hát az ezerév leteltével, azt hiszszük, betelt ennek a sokáig sanyargatott országnak is az öröm-pohara; a közeledő nagy veszélyek fel fogják kelteni az első apostoli király törvényes utódjának a figyelmét és elkergeti, kerüljön az bármilyen áldozatba, a maga környezetéből az udvari cukrászokat.

Ha ezek el lesznek távolítva, akkor hozzá lehet fogni az igazi, hamisítatlan alkotmány kiépítéséhez, hol nem élhetnek vissza annyiszor és annyian az uralkodó nevével.

Valamint legjobb orvos minden fájdalomra nézve az idő, azonképpen az idő lesz az, mely véget fog vetni ez élődi hadaknak. A törvények meg fognak tartatni, az igazság és becsület fognak uralkodni, és a nép boldog lesz, a haza felvirul, mert a nemzet és királya kölcsönösen megérti egymást, nem lesznek utjában azok a szolgálta-urak, a kik hűségeselek soha sem voltak urokhöz, legfeljebb csak addig, míg az ő érdekeikre nézve kedvező volt.

Midőn általános bomlásban voltak az egész világon az erkölcsök, midőn hit, remény, szeretet kihalt az emberek szívéből: akkor jött el a megváltó és a világ újra született. Magyarország is elment már a lejtő legaljára, itt az ideje, hogy az erkölcsi halálból feltámadjon, a mi meglesz, csak ne legyenek fiai kicsinyhitűek. Tavasz követi a zord telet, ez a természet törvénye.

Majd a boglya agyonnyomja! Hat azon képen a vármegye urai is azt határozták hosszas erélyes tiltakozások után, hogy — szépen megkérlik a minisztert, hogy küldjön a nyolcvés kérdőpontokból husz példányt, hogy hadd tanulmányozzák a tisztviselői szakosztályok fejei. Ez a tanulmányozás lesz a nagy szénaboglya, a mely a kis egeret agyon fogja nyomni.

Már a városi közigazgatási bizottság sokkal kérelmeltebb volt a miniszteri rendelettel szemben és kimondta, hogy egyszerűen lehetetlen annak eleget tenni. De hogy mégis határozzanak valamit, hát kiadták minden szakelőadónak, hogy tanulmányozza és mérlegelje meg, mennyiben volna képes a nyolcvés kérdőpontoknak megfelelni. Persze — semennyiben.

Különben Bánffy bárónak e héten fent az országgyűlésen sem volt szerencséje. Először beadott neki, meg a pártjának Jósik a Samu báró, a rendjelmiszter; azután meg ő maga magának és a — millenniumi békének. Furcsa is az, mikor a magyar király személye körüli miniszter úgy nyilatkozik az ország színe előtt, hogy az osztrák kétfejű sasnak bécsi divat szerint joga van a magyar miniszterek bécsi házában homlokzatán ott — terpeszkedni s azt ő nem is távolíttatja el, mert ez az illoyalitás, a történelmi tradíció megsértése és a — divat törvényeinek áthágása. Ez a nyilatkozat még magát Bánffy bárót is annyira megzavarta, hogy

Hírek.

Pécs, 1896. január hó 18.

?

... Es szinte látom arcomon
Óh publikum, a nagy kérdőjelet,
Hogy meglepődve elcsodálkozol:
A főnti cím vajh' ugyan mi lehet?
S ha bosszankodva keresed a nyitját,
Óh hidd el, hogy én nem vagyok hibás,
De az ujságok, mik most csak azt írják,
Hogy egy kérdőjel az egész világ!

Ezért tevék versem címének én is
Kérdőjelet, mert most ez a divat.
S a divatot, hejh, már ma sokra nézik,
Hatalma, lám, mindenhová kihat:
A politika sem maradhat tőle,
Véle okolnak meg egy nagy hibát
S az ezredévet hozó esztendőbe'
Im egy kérdőjel az egész világ!

A szép lányoknak a farsang a gondja.
Az asszonyoknak a zsúr legkivált;
Apák zsebet a nagy krach ostromolja
S hogy gyermekük mit oly régen kívánt,
Meglesz e most a főködtöje neki:
Mamák szívére ez bántja, s hogy ki hát
Ki valahára a kezét megkéri...
Es egy kérdőjel az egész világ!

Hogy lesz-e béke, avagy folytatódik
A harc: ez is bizonytalan dolog;
Tegnap im az, ma meg már ez csalódik
Es föl a fej s a szív úgy megdobog.
A millennium dicső ünnepén is
Hangzik az abcug, no meg a vivát;
Pártoskodásban éljük ezt is végig?...
Es egy kérdőjel az egész világ!

Es azután meg... De minek soroljam
Fel sorba' mind a kétes dolgokat?
Jobb ha meghuzom magam egy sarokban,
Mert még talán dalom is gondot ad
A kétkedőknek s megkérdezik tőlem,
Hogy mért irok ily — rossz elégiát
E mulatságos, farsangi időben...
Hisz egy kérdőjel az egész világ!

Igric.

így kezdte a beszédét: „Tisztelt képviselőház! Miután az előbbi nyilatkozatok alatt csak megszakítottan lehettem jelen a teremben...”

Es a többi.

Hanem csakugyan szerettük volna látni, mikor megszakítottan volt jelen a „magyar” miniszterelnök a teremben. Ha elképzeljük, hát így lehetett: két keze bent, két lába kint a folyosón; vagy egyik keze és lába kint, a másik keze és lába bent; vagy a dereka bent, a többi testrésze kint. — de az az egy bizonyos, hogy a fej nem volt bent, s most már fej nélküli Asbóth Jánosnak konkurenciát csinál ő is, meg a rendjelmiszter is a fejvesztésben.

Mikor Apponyi a millenniumi béke feltételeit adta elő az országgyűlésen, akkor meg már nemcsak Bánffy, de az egész mamelukpárt elvesztette a fejét. Persze, mert a millenniumi béke főfeltételül a tiszta választásokat tüzte ki Apponyi Albert. „Óh, szent Tarnócy ne hagyj el — riadtak vissza a mamelukok — mi lesz akkor belőlünk. Hízen megdrótozva se viheti semmire sem akkor a fazékpárt!” Es mert Apponyi e főfeltételének megadása egyszerűen a kormánypárt létalapját döntené meg, — hát nem lesz millenniumi béke s ezzel be van fűtve Bánffynak is, a pártjának is a lokomotív, a mely — Grácba vigye őket. Akkor aztán eldallohatják azt a régi, jó nótát, hogy aszondja „verd meg isten a gözkocsi kerekét.”

Napirend 1896. január 19-én és 20-án.

Naptár: vasárnap, jan. 19. — Róm. kath.: Jézus sz. n. — Prot.: Sára. — Görög-kel: (1896. jan. 7.) Iván. — Zsidó: Schebat 4. — Nap két 7 óra 43 perckor. — Nyugszik 4 óra 39 perckor. — Hold két 3 óra 33 perckor. — Nyugszik 11 óra 19 perckor. — Hétfő, jan. 20. — Róm. kath.: Fábán. — Görög-kel: (jan. 8.) György. — Zsidó: Schaba 5. — Nap két 7 óra 42 perckor. — Nyugszik 4 óra 41 perckor. — Hold két 4 óra 45 perckor. — Nyugszik 0 óra 14 perckor.

Időjárás: hőmérséklet $\frac{1}{2}$ Celsius fok hideg; légnyomás 758. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe, hetenkint csapadék, szeles.

Színház: Délután 3 órakor f. helyarákkal a „Cigánybáró”, operette Este 7 órakor a „Tolonc”, nkpsziumó

Thea-estély a jótékony nőegylet Deák-utcai helyiségében vasárnap d. u. 4 órakor.

Közgyűlése az első pécsi betegsegélyző és te- mekezési egyesületnek vasárnap d. e. 10 órakor; a Szent Vincz-egyletnek f. hó 21-én délután 5 órakor.

— (A „Mecsek-Egyesület”) f. hó 26 án d. e. 11 órakor tartja a város háza nagytermében rendes évi közgyűlését a következő tárgysorozat mellett: a) A választmány évi jelentése, b) a számadások megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése, c) a számvizsgáló bizottság megválasztása, d) bejelentett indítványok tárgyalása.

— (Irodalombarát főherceg.) Ő fensége Frigyes főherceg ur nevében és megbízásából gróf W o l k e n s t e i n főudvarmester mai napon magyar nyelven irt levelet intézett lapunk munkatársához, B é r c y K á rolyhoz, az alkalomból, hogy ez utóbbi „Akvarellék” című novellakötetét a főhercegnek megküldte. A levélben a főudvarmester a főherceg által örömmel fogadott műért köszönetét fejezi ki Bércynek.

— (Hivatalbalépés.) Mohács község új birája, S e p a c József, tegnap vette át a községi birói hivatal vezetését. A hivatalába lépő új birót K l o m b a u e r Antal községi jegyző üdvözölte, s az üdvözlő beszédre a biró kijelentette, hogy mindenkor Mohács község érdekeit fogja szem előtt tartani a birói székben működésekor és őre lesz a magyarosodás szellemének és a hazafiaságnak is községében.

— (Az első pécsi veterán és betegsegélyző egylet) f. hó 12-én tartotta meg évi rendes közgyűlését Tettey-utca

Amint dalolhatta volna, ha kedve lett volna, a sikkasztó postatiszt, ki itt Pécsen jelentkezett Trixler rendőrbiztosnál, hogy fogja el és kísérje haza Nagyváradra, mert másfélezer forintot sikkasztott és nincs több neki belőle — egy hatosánál. A nagyvárad postasikkasztó elfogatása Pécsen bejárta az összes fővárosi lapokat is, egy a Biharország mellett levő megye székvárosának egyik lapja azonban nem vett erről tudomást, hanem egyszerűen megbizta a főmunkatársát, hogy két betű megtoldásával Pécskán fogattassa el a sikkasztót, a mely városka tudvalevőleg azo környéken van, s így csúnyjon belőle helyi érdekű hirt. Így is történt. De ez még nem lenne olyan nagy baj, csak Trixler rendőrbiztos is meg ne tette volna pécskai rendőrbiztosnak: mert a sikkasztó elfogatásának dicsőségéről, no jól van, lemondunk Pécska kedvéért, de már a mi rokonszenves rendőrbiztosunkat nem adjuk oda még — Aradnak se.

Hanem hát ez ebben elmúlt. S amint mulatságokkal kezdődött, azonképen mulatságokkal is végződik a hét. Mulatnak a jótékony nőegylet virág-estélyén; mulatnak a katolikus legényegylet bálján, mulatnak végül a hadastyánok táncvigalmán is. S mindenki mulatván, fel se veszi ugyebár a nyájas olvasó, ha a krónikám, nem úgy, mint a többi, hanem — még sokkal jobban unalmas volt?!

Kövágó Őrs.

6. sz. saját házában, mely alkalommal 62 tag jelent meg. Donner József elnök előadván az évi jelentését, és ebből kitűnik, hogy az egyletnek 10 alapító, 6 tiszteletbeli, 36 pártoló, 32 rendkívüli és 106. rendes tagja van. ~~Indulások~~ után következett a tisztségviselők választása. Elnök lett Donner József, alelnök Krautzak Gyula, I-ös titkár Dominikovich István, II-ös titkár Rainisch Antal, pénztárnok Cirják Ignác az egyleti helyiség korcsmárosa, ellenőr Kriegl József, gondnok Nemetz Mihály, egyleti orvos Dr. Bokor Emil, parancsnok Sebők Gyula, helyettes parancsnok Grász Péter. Választmányi tagok: Gondos József, Hochman Vencel, Cirják Antal, Zádria Ferenc, Wotzina József, Bischof Ferenc, Majer Antal, Szvatic Vendel, Ziener Vendel, Neim János; póttagok: Haid Ádám, Kovács János és Kozári János, valamennyien egyhangulag.

— **(Bucsubankett.)** A pécsi athléta-klub tagjai csütörtökön este bucsubankettet rendeznek a „Hajó” fogadóban a városunkból végképpen távozó Liszkay Balint pénzügyi titkár tiszteletére.

— **(Meggúnt a sertésvész; nincs többé sárlat.)** Ma már konstatahatjuk, hogy Pécs város területén megsgúnt a sertésvész és nincs többé sertésárlat. Az állami állatorvos megvizsgálván a véstől inficiált helyeket, azokat teljesen fertőtlenítve és vészmentesnek találta s ennél fogva beadta jelentését a polgármesterhez, ki ennek alapján kimondta a sertésárlat feloldását. Mától fogva tehát a sertéseknek a városból kocsin vagy lábon való kivitele teljesen szabad; a rendes heti sertésvásárok is ezentúl pontosan megtartatnak, valamint a sertések behozatala is szabad, természetesen, csak nem tertózt helyekről.

— **(Vége az idillnek.)** Heil Rezső egy helybeli kereskedőnél, Frankfurtur Albertnél volt alkalmazva, ki őt 170 frtnyi számlaösszeg beszédésével bizta meg. Rezső ur pontosan be is szedte a pénzt, aztán annak rendi és módja szerint kereket oldott Pécsről a kedvesével együtt. Rezső tehát idilli napokat élvezett szive leányzójával mindaddig, míg meg nem csipte őt a szemfüles rendőrség. Rezsőt most három évi börtönre ítélték. Fuccs az idillnek.

— **(Halálosás.)** Hajdu György, kalaposiparos tegnap este hatvanéves korában meghalt. Temetése holnap (vasárnap) délután 3 órakor lesz a Ferenciek-utca 36-ik számú gyászházból.

— **(Pályázat.)** A pécsi posta és távirtdaigazgatóság több szolgál állásra hirdet pályázatot. Pályázók hat hét alatt adják be kérvényeiket az igazgatóságnál.

— **(Az influenza.)** Akármilyen szép telünk van is, azért a meghülés, hurut, nátha s ezzel az influenza mindinkább terjed. A fűtött szobában dolgozó közönség, mely a szabadban kellő mozgást nem tesz, épen-séggel ki van szolgáltatva ennek a győtrő betegségeknek, mely nemcsak testi fájdalmakat, általános rossz érzést okoz, hanem még a szellemi erőket is megbénítja. Van neki százféle orvossága; minden orvos tud valami újat rendelni, de egyik se használ. Legjobb szer ellene a testedzés, hideghez, meleghez való hozzászokás, a Kneipp kúra szerint való élés, már tudniillik a mi abból az edzésre vonatkozik. A legjobb pedig az áldott — nyár!

— **(Kusstra Mártha szerelme.)** Kusstra Mártha szemre való hölgyi lény Drávapalkonyán. Szerelmes tekintete éles kusztoraként metszi az ifju férfiszíveket. Kovácsévics Vitusz 17 éves és Gyuradivics Márton 15 éves „legények” szívében is nagy sebet ejtett a Mártha kusztorás szerelme. De valamiként két dudás egy csárdában; azon-

képen két Romeo egy „juliai” szívében sehogy se fér meg. Vitusz legény úgy segített ezen a közönséges állapotokon, hogy Márton legényt elekszpediálta a — más világra. Vitusz legényt négy évi börtönre ítélte a pécsi kir. tábla.

— **(Csavargók a hóban.)** Két hely- és foglalkozás nélküli csavargót kísért be a csendőrjárat ma reggel a városházára. Elzüllött, toprongyos alak volt mind a kettő és szinte kirítt arcukból a kényszerűség, hogy bizony tilos uton-módon is szereztek már eunivalót ott, a hol szép szerével nem kapnak. A csendőrjárat az éjjeli a magyar-üröggi országuton találkozott velök, amint fogvacogva, étlen-szomjan, fázva bandukoltak a hóban. Mikor kérdőre vonta őket, bizony a szegény csavargók nem tudtak megfelelni a kérdésre, hogy mit keresnek éjszakának évadján a hóval fedett országuton, s arra még kevésbbé, hogy hová valók és hová mennek. Csak annyit tudtak mondani, hogy Fischer Ignác és Raschek Ferenc a nevük s munkánélküli munkások. Az őrjárat erre jószívűen pártjukat fogta s behozta a városházára, hol egyelőre a porkoláb adott nekik meleg éjjeli szállást, a hol mindaddig maradnak, míg illetőségi helyük határozottan meg nem lesz állapítható, akkor aztán haza toloncolják őket, ha ugyan otthon maradnak s nem indulnak el újabb vándor útra a — hóban.

— **(A harc vége.)** A helybeli két veterán egyesület közt vita tárgyát képezte az az 50 frt, melyet Frigyes főherceg küldött „Baranyaer Veteranen-Verein” cím alatt. Mint ezt Wolkenstein Oswald gróf főudvarmester a napokban hozza intézett kérdésre tudatta, ez az 50 frt a baranyamegyei hadastyánoké; mert a másik veterán egyesület már előzőleg megkapta a főherceg hasonló összegű adományát.

— **(A mohácsi takarékpénztárról.)** A mohácsi általános takarékpénztár mint részvénytársaság már kibocsájtotta mult évi forgalmáról szóló jelentését, melyből kiemeljük, hogy részvénytőke volt 110 ezer frt, tartalékok 10,012 frt, betét 489.619 frt 30 kr, nyugdíjalap 14,114 frt 02 kr, váltók 312,206 frt 28 kr, ebből visszleszámitolva 123,249 frt 05 kr, kötvények 208,402 frt, bekebelezett kötvények 253,564 frt 20 kr; összes vagyon 821,252 frt 57 kr és évi nyereség 20,038 frt 19 krajcár.

— **(Tolvajból gyilkos.)** Rendőrségünk ma egy olyan bűntügyben fogta a tettest, melyet mikor a tettese elkövetett, egyszerű meghiusult tolvajlásnak lehetett minősíteni, de ma már gyilkosság büntette lett belőle. Talán maga a tettes sem akarta ezt; ő csak egyszerűen lopni akart, mikor azonban látta, hogy észrevették, megakadályozandó, hogy zajt üssön az illető, rávetette magát, egy pár ütessel elszédítette s astán megugrott. Ez volt röviden az eset, mely megelőzte azt, hogy a megugrott tolvajból gyilkos legyen. És az lett, mert a megtámadott belehalt a következményeibe. A mezőszél-utcában történt, hogy az ott lakó özv. Kiss Józsefnéhez egy este egy ismeretlen ember lopózott be s a szekrényekben kezdett kutatni. Az öreg, elaggott, beteges és magával is jó tehetetlen asszony már ágyban feküdt és aludt, azonban a zörgésre felébredt és lármát akart ütni. Ezt meggátolandó, a tolvaj rávetette magát, egy pár ütést mért a fejére és fojtogatni is kezdte. Majd sietve kapkodván magához holmi értéktelen tárgyakat, különféle ruhaneműt, odább állott a színhelyről.

A megtámadástól elalélt öregasszony fia, Kiss Lajos mikor haza ment, ott találta anyját ágyában még akkor is eszméletlen állapotban. Mikor az öregasszony magához tért, elmondta fiának az esetet és fájdalmak-

ról panaszkodván, fia azonnal orvost hívott hozzá. A megjelent orvos meg is vizsgálta az öreg asszonyt, de állapotát nem találta aggasztónak. Tegnap este azonban özv. Kiss Lajosné meghalt, s mint a ma délelőtt meg-ejtett törvényszéki boncolás megállapította, az öreg beteges asszonynak a tolvaj támadása alkalmával kiállott félelme, valamint a fojtogatás közben beteg tüdején eszenvedett sérülések okozták halálát. A meghalt öreg asszony fia, Kiss Lajos, mikor feljelentését megtette a tolvajlásról a rendőrségnek, ama gyanuját fejezte ki, hogy a tettest bizonyára Burgovics Károly, pécsváradai illetőségi kőműves követte el, a ki a nyáron ott lakott náluk, de most a télen foglalkozás és hely nélkül csavargott s jégvágással kereste a kenyerét. Burgovics Károlyt azonban a rendőrség nem találta sehöl; az az eset után eltűnt a városból. Nyomozták tovább s most, hogy az öreg asszony meghalt, a pécsváradai szolgabirotságot nyomban megkeresték, hogy ha ott tertózkodnék Burgovics, fogattassa el. A csendőrség ki is nyomozta, hogy a tettes Pécsváradon lappang s az erdőben bujdosik. El is rejtőzött az őrjárat, hogy ha bemegy az erdőből a községbe, kézrekeríthesse, de Burgovics valahogy észrevette, hogy keresik és megugrott a csendőrök elől.

A rendőrkapitánysághoz ma délelőtt érkezett sürgönyben tudatta est a főszolgabirotságot, a mely körülmény minden kétséget kizárólag bizonyossá teszi, hogy a tettes, a tolvajból gyilkossá lett ismeretlen egyén senki más, mint Burgovics Károly, kire a megtámadott s elhalt öreg asszony fiának gyanuja elsősben is mindjárt rá irányult. Most két irányban indult meg kézrekerítése végett a nyomozás. A csendőrség is kereste Pécsváradon és környékén, rendőrségünk pedig itt nyomozta, hogy nem menekült-e be üldözői elől ide. S épen midőn a tolvajból gyilkossá lett Burgovics Károly egy ház kapuján be akart lépni, délután 3 órakor elfogták és bekiéérték a rendőrök a városházára Mert Burgovics, mikor a csendőrök elől megugrott Pécsváradon, ide Pécsre vette az útját, hogy itt elrejtőzzön. Azonban éber rendőrségünk csakhamar neszét vette, hogy Burgovics itt van, és elfogta rövid keresés után. Most már az ügyesség börtönében ül és a bűnvádi vizagálatot ellene a törvényszéki vizagálobíró vezeti. Különbén már rovott előléfű ember; hat hónapig ült lopás miatt s itt Pécsen is követett el egy izben betöréses lopást, sőt jelenleg épen az elhalt özv. Kissné fia jelentette fel lopás miatt.

— **(Lopás az ör segítségével.)** Komikusnak lehetne nevezni est az esetet, ha egy szegény anyóka nem játszana benne nagyon is szomorú szerepet. Ma reggel egy öreg magyar-üröggi asszony, Klepác Józsefné Nagy Borbála bement a boltiv-köz egyik házában egy pár cairkét eladni s egy ismerősére rábista addig a különféle portékákkal megrakott kosarát. Est látta egy eddig még ismeretlen fiatal legény s nemsokára bement az asszony után a házába, majd visszajövé, azt mondta a nagy kosarat őriző Kissel Juliának, hogy bevisszi azt Klepácénak a házába, mert akar benne keresni valamit. Kissel Juliaka örült, hogy megszabadult a kosár őrzésétől s engedett a legénynek s ő maga sietett a dolga után. Az ismeretlen legény pedig nem vitte be az öreg asszonyhoz a kosarat, hanem odább állt vele. Most a rendőrség keresi a leleményes tolvajt.

— **(Kézrekerült csirkefogók.)** A pécsi csendőrség jó fogást tett az éjjel, a németbolyi határban épen akkor kerítvön kézre a két jómadarat, mikor azok többféle lopott portékával, ruhaneműekkel és hási eszközökkel felfegyverkezve, ide be a városba igyekeztek, hogy itt a lopott tárgyakon

tul adjanak. A csendőrrel az uton történt véletlen találkozásukkor nyomban futának eredtek, a lopott tárgyakat elhagyva maguktól, hanem csakhamar belátták, hogy az el fogatást ki nem kerülhetik s így szépen megadták magukat. A lopást is beismerték, de hogy kitől loptak, maguk sem tudták megnevezni. Az őrző közrefogván a két tolvajt, bekísérte őket a városházára s ott átadta őrzés végett addig, míg az ügyesség börtönébe nem szállítják őket. Az egyiket Klárits Istvánnak, a másikat Oravica Perónak hívják, foglalkozás nélküli csavargó napszámok s minden valóságosság szerint több csiny is ki fog derülni ellentük, nemcsak ez a lopás, a melyen rajtavesztettek. A csendőr még ugyanis erőlyesen folytatja az elfogott csirkefogók viselt dolgainak kipuhatolása iránt a vizsgálatot.

— **(Táncestély Szigetvárott.)**
A „Szigetvári olvasó-egylet“ saját helyiségeiben folyó hó 25-én tánc-estélyt rendez. Belépti-díj személyenként tagoknak 50 kr.; nem tagoknak 1 frt. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Regény a népkonyhában.)**
Jár a népkonyhába egy öreg, csendes napszamos ember, igen szeliden viseli magát, még a légynek sem vét s mohón kapván be a jó meleg levest, csendesen elballag a dolga után. Ma délből ez az öreg ember mikor az első kanál levest a szájához akarta vinni, egyszerre vad kiáltással ugrott fel a helyéről és szeméit halálos gyűlölettel szegezte egy másik, hozzá hasonló csendes öreg emberre. Majd magához tért és leült a helyére, de többé nem volt csendes, a nyugodt öreg. Folyton izgett-mozgott a padon, alig evett valamit az ételéből, csak mindig azt a másik vén embert nézte. És egyszerre így törték ki ajakán a szavak:

— **Es ő! A ki harminc évvel ezelőtt elcsábította tőlem. S elment vele, elhagyott engem, mert ez gazdag volt, én meg szegény!**
S ezzel sietve ment kifelé az öreg, még egy pillantást vetve arra a másik vén emberre, a ki mivel sem törődve evett mohó étvágygyal jóisten. Mikor aztán kint volt, visszafordult a csendes öreg ember és öklével fenyegetve kiáltotta:

— **Ide se jövök többet! Nem akarok vele találkozni még egyszer. Hejh, mert félek, hogy emberhalál lesz a dologból!**

— **(Nem akart a rendőrrel menni.)** Kessi Tamás, kisgyűd utcai lakos ma délelőtt kilenc órára valami korcsmai verekedési ügyből kifolyólag be volt idézve a rendőrséghez. Minthogy azonban nem jelent meg, pedig ő volt a korona-tanu, mert ő tudta, hogy Kis Sáfár Péter kezdte a verekedést, vagy Schmeller Jónás, hát egy rendőr ment érte, hogy jöjjön azonnal. De nem jött. Mert a rendőr azzal a jelentéssel tért vissza, hogy Kessi Tamást nem találta otthon; csak a fia volt odahaza s ez azt mondta, hogy az apja már korán reggel eltávozott hazulról. Alig mondta el azonban jelentését a rendőr, nyílt az ajtó s belépett egy ember.

— **Kérem, biztos ur, itt vagyok. Tettszett keresztetni. Én vagyok Kessi Tamás.**

A rendőr azonban rákiált.

— **No nésd, hogy hazudik. Hiszen maga a fia!**

— **Eh, dehogyan vagyok a fia. Csak nem lehetek a saját magam fia. Én vagyok, ha mondom, Kessi Tamás.**

— **De hiszen én magával beszéltem a házuknál.**

— **Persze, hogy velem.**

— **Hát akkor mért mondta, hogy maga a fia Kessi Tamásnak, a ki meg nincs otthon.**

— **Eh, rendőr ur, hát csak nem gondolja, hogy magával megyek végig az utcán? Mindjárt nem lenne becsületem a szomszédok előtt... felel mosolyogva a tanu.**

— **(Az ismeretlen felsőbb fórum.)** Körte Mihály nyil-utcai lakos, sebes hajtás miatt állt ma a rendőrbiztos előtt. El lett ítélve egy forint pénzbírságra. Körte Mihálynak nem tetszett az ítélkezés és így szólt oda a biztosnak:

— **Kérem aiásson, appellálok.**

— **Hová appellál? Kérde tőle szigorúan a rendőrbiztos. Itt nincs appellátának helye!**

— **De én appellálok a józan észhez, válaszol konok megátalkodottsággal az öreg.**

— **Eh, mit! Mi olyan felsőbb fórumot nem ismerünk! Felel neki a biztos és Körte Mihály uram nehéz sóhajok közt leszurja a rá mért egy forint pénzbírságot.**

— **(Megugrasztott tolvaj.)** Ma hajnalban a Vilmos-utcában lakó özv. Nemcsák Pálné faskamráját egy enyveskező jómádár akarta megdézsmálni. De a házbéliek még idejekorán észrevették és a tolvaj manipulációját azzal akadályozták meg, hogy lámpavilág mellett kiléptek az udvarra, hogy a jómádarat nyakoncsipjék. Az azonban gyorsabb volt, mint ők s egy ugrással átvette magát a kerítésen és elinált. Valami megszorult csavargó lehetett. Most keresik.

Művészet, irodalom.

○ **Pont-Biquet család.** Teljes harmadfél órán keresztül kacagtunk tegnap este Pont-Biquetéknek s ez, azt hiszem, legilletékesebb ismérve az előadás sikerének. A „Pont Biquet család“-ot, a francia Alexandre Bisson kacagtató ötletekben, érdekes és mindenek felett ügyes fordulatokban gazdag vigjátékát színészeink tegnap este különben maguk is olyan jó kedvvel játszották meg: a mi bizony egy cseppet sem mutatott arra, hogy kevesen vagyunk a színházban. Pedig nem voltunk valami sokan; de a kik ott voltunk, egy élvezetes és jól eltöltött estével gazdagabban mentünk haza. A szereplők közül első sorban a Pont-Biquet család fejét, Dezsérit kell emlitenünk, a ki most különösen elemében volt s a fontoskodó vizsgálóbíró oly kacagtatóan alakította, hogy minden szavára derűltég futott át a szék-sorok között. A jókedv állandó fentartásában nagy része volt azonkívül Follinusznak (La Reynette), Polgárnak (Dagobert) és Bognár Jánosnak (Toupance.) Mind a hárman kifogástalanul játszottak, a mit különben Ballára és Benkő Jolánra is elmondhatunk. Végh István Bonsz szerepében bizonyította be, hogy jó színész s ha jó szerepet kap, azt sikerrel tudja alakítani. Ugy maszkjával, mint játékaival állandó derűltégben tartotta a publikumot. Balogh Etel és Polgárné kis szerepeiknek a tőlük megszokott ügyes megjátszásával járultak az előadás sikeréhez s Somogyi Róza, Bognárné és Fodor Ilona is jól megállták a helyüket. S ha még Vadászt és Veresst is megemlítjük, szoltunk az összes szereplőkről, a mint meg is érdemlik mindnyájan a dicsőretet a sikerült előadásért. (→)

Tanügy.

○ **(Diákok a kiállításon.)** A középiskolai tanárok országos egyesülete most a miniszter rendeletére oly tervezetet fejezett be, melylyel az ország összes középiskolai tanulói megnézhetik olcsó pénzen a kiállítást. Es elaboratum szerint a diákok csoportonként (négy-öt középiskola növendékei egyszerre) tekintik meg a kiállítást. A miniszter a tervezetet elfogadta. Ezzel egyidejűleg megemlítjük, hogy a pécsi főgimnázium és a főreáliskola tanári kara már felküldte a kiállításra a tanulók rajz és írásbeli dolgozatait.

○ **(Magyar tanárok Egyiptomban.)** Tanáraink Csáky minisztersége idejében keltek először külföldi utra, hogy a katedrón szerzett tanulmányaikat tapasztalatokkal gazdagítsák. Először Olaszországba, majd Görögországba ment egy-egy expedíció s a résztvevők gazdag tartalmu könyvben számoltak be tapasztalataikról. Most pedig Egyiptomban és a szent földre megy egy tanártársaság Beöthy Zolt, Platz Boldizsár és Goldzicher vezetésével. A husz tagu társaság tegnap este indult el a déli vasut budai pályaudvarából. Triesztből a Kleopatra hajón mennek Alexandriába, a hova január 12-én érkeznek. Az utiterv: Elmennek Kairóba, kirándulnak Subrába és Rhoda szigetére, legtöbb időt töltenek Gizehben, átrándulnak Sakkarába, azután Girgöbe utaznak, a honnan Asszuán egy napi hajút a Niluson. Megnézik a filéi és luxori műemlékeket, s februárban átmennek a Szentföldre. Február végén érkeznek vissza Budapestre.

Országgyűlés.

○ **A képviselőház ülése jan. hó 18-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A gyűlést Szilágyi Dezső nyitotta meg, a ki nem sokára Berzeviczy Albert alelnöknek adta át az elnökséget. Bizottsági tagok megválasztása után Rohonyi Gyula előadó a horvát képviselők mentelmi ügyében jelentette, hogy a bizottság a horvát nemzeti párt klub-státutumaiban nem látja a mentelmi jog megsértését, bár nem tartja korrektnek, ha a horvát képviselők reverzálisokat adnak a klubnak.

Olay Lajos és Szederkényi Nándor a mentelmi jog megsértését látják.

Issekutz Győző határozati javaslatot nyújt be, mely szerint elfogadandó lenne a bizottság álláspontja, de kimondandó volna, hogy jövőben ilyen reverzálisok adása törvényellenes.

Mirkovics horvát képviselő védelmébe veszi a horvát nemzeti klubot.

Apponyi Albert gróf és Josipovich Géza pártolják Issekutz javaslatát.

Ugron Gábor Héderváry bánt teszi felelőssé olyan politikáért, melyet a reverzálisokkal kierőszakol.

Tomassics István védelmezi Héderváryt, mire Ugron Gábor ríposztriroz.

Erdélyi Sándor igazságügyminiszter felszólalása után, a ki pártolja Issekutz javaslatát, a többség aztán azt el is fogadta.

Ezután az interpellációkra került a sor. A többi közt Hodossy Imre interpellálta Erdély minisztert a „Budapesti Hírlap“-ban a girálts választásról megjelent cikk miatt. Kérde, vajjon a cikkben felsorolt bírák ellen indított-e vizsgálatot?

Erdély miniszter válaszában kijelentette, hogy a bírák korteskedését nem tartja megengedhetőnek; a vizsgálatot minden esetre meg fogja indítani. (Általános helyeslés.)

Ezután Sima Ferenc interpellálta Perczel belügyminisztert, hogy van-e tudomása róla, hogy Stomfán Szalavszky főispán személyesen korteskedett.

Perczel Dezső belügyminiszter, megígérte, hogy megindítja a vizsgálatot.

Végül Ónódy Géza interpellált egy volt 48-as honvédtiszt kérvénye tárgyában, a mire Bánffy Dezső b. kedvezőleg felelt.

TÁVIRATOK.

— **A fuzió meglelt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **A fuzió sorsa eldőlt. Kedden Horvánszky határozati javaslatot**

fog beadni a kuriai bíraskodásra nézve, a mit el fognak fogadni valószínűleg egyhangulag. Horánszky lesz a belügyminiszter. Apponyi nem vállal tárcát egyelőre.

— **Szeless Adorján elfogva.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szeless Adorjánt Annemasse-ban a magyar bíróságok megkeresésére elfogták.

— **A német császárság jubileuma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A német császárság 25 éves jubileumi ünnepe alkalmából Vilmos császár császári üzenetet intézett a néphez, kiemelve a jubileum fontosságát, egyben megalapította a porosz „Vilmos rendjelt“ férfiak, asszonyok és leányok számára. Bismarckhoz érdemei elismerésül igen megleghangu sürgönyt intézett.

— **Floquet haldoklik.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párizsból jelentik, hogy Floquet, volt francia miniszterelnök haldoklik.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1896. évi január 18. napján tartott hetivásárán.
Az árak métermázsánként számítottak.
Buza 6—6.20; kétszeres 5.60—5.70; roza 5.60—5.70; árpa 4.10—4.20; zab 5.60—5.70; búzáköny —; —; kukoricza 4.—4.20; szalma 1.50—1.70; szalma 0.80.
Kínalat közép, mintegy 250 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTAV

Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

NYILT-TÉR+)

Pénzbeszedő és ügynök

fix fizetés és magas jutalék mellett állandó alkalmazásra egy részvénytársaság részére kerestetik.

Csak kifogástalan előéletűeknek tegyék ajánlataikat, hová? a kiadóhivatalban megtudható.

Amerikai szőlővesszők eladása!

20000 drb.	Riparia Portalis gyökeres vessző	} Rihtertől behozott fajok	30	frt.
20000	" Riparia Portalis sima vessző 50 cm.		10	"
1500	" Colmár Rupestris sima vessző " "		40	"
4000	" Aramon Gausin Rupestris No. 1.		40	"
2000	" Aramon Gausin No. 2.		40	"
2000	" Rupestris Monticolo a		40	"
2000	" sima nemesített olasz risling a zöld olvány portalis alanyra a		100	"

Kapható:

Seligmann Benő

bortermelőnél Arányoson u. p. Pellérd.

Három nappal később Károly, Gyulának a közvetítése mellett, meghívást kapott Savaréze től a következő nap általa rendezendő vadászatra.

Savaréze fölkérte egyszersmind Fontenèves grófnét és Sirac bárónét, hogy szerencsétessék őt egyszerű villásreggelijüknek velők a zöldben, az erdőben való elköltésével.

Gyula már előre megígérte azt unokabátyja, sőt még sógornője nevében is. Óhajtotta, hogy a nők is jelen legyenek újabb vadászati diadalainál.

Az első szó, a mit a fiatal özvegy mondott, midőn a meghívót közölték vele, ez volt:

— Bizonyára, ez a Savaréze szerelmes belém.

És e sejtelem, melyet Ceciliával is közölt, arra bírta őt, hogy a meghívást szintén elfogadja, bármily kevés kedve lett légyen is az erdei kirándulásra.

Mint Gyula utján megtudta, Savaréze-nek tekintélyes vagyona és iránta meglehetősen van hangolva.

Cecilia egyáltalában nem akart utjába állani oly házasságnak, mely barátnőjének előnyös esélyeket nyújthatott.

A mi Fontenèves Károlyt illeti: ez a meghívás nem nagyon gyönyörködtette ugyan, de nagyon természetesnek találta azt s nem tartotta illőnek visszautasítani.

A mondott napon a három férfi vadászni ment s aztán visszatért reggelizni a kijelölt helyre.

A két nő nyitott kocsiában rándult ki, mely rájuk kis távolban, egyik uton várakozott.

Savaréze egyszerű kocsin szállította ki az étkeket két inas felügyelete alatt. Semmi asztal, semmi szék. A kissé hepe-hupás terepen az itt-ott meglehetősen emelkedések, mohával borítva, ülésük gyanánt szolgál-

Nem is gondolt többé az ebekre, hanem belépett az erdőbe s abban az irányban haladt, a merről a kiáltásokat hallotta, melyek még nem szüntek meg.

Pár perccel később különös látvány tárult föl előtte. A mint Gyula a rigót üldözte, nyullal találkozott, melyet megsebzett. Egy tisztás közepett, mely mintha egyenesen erre a sajátságos párbajra lett volna szánva, Gyula és a nyul egyenetlen küzdelembe ereszkedtek.

Máznak a területén voltak; de a valódi vadás mindent feled. Károly lőtt és a nyul nem mozdult többé. Gyula rávetette magát az áldozatra s megragadta.

E közben egy harmadik egyéniség is megjelent a hely színén. Ez Savaréze Tanneguy volt.

A legnagyobb elégtétel mosolya lebegett ajkán, a mint a két unokatestvért megpillantotta. Károly oly arccal állt vele szemben, mint a ki valamely hibát követett el.

— Mi, ugy hiszem, önnek a területén vadászunk, uram, — mondá az ujonnan érkezethes közeledve, miközben meghajtá magát. — De, ha ön szintén vadászember, elképzeli azt az elragadtatást, melynek alá vagyunk vetve a nélkül, hogy észrevennők, s ön meg fogja engedni, hogy e nyulat, mely különben is önnek a tulajdona, fölajánlhassuk.

Gyula meghallotta est.

— Elajándékosni az én nyulamat! — kiáltott föl.

— Ó, én egyáltalában nem tartok rá igényt, édes Gyulám, — viszonzá Savaréze. — Sőt nagyon kérem, vadásszék itt annyiszor, a mennyiszor kedve tartja. Az én vadam az öné . . . Barátok közt ilyesmi esőt sem érdemel.

Aztán Károly felé fordulva:

6407. sz.

tkvi. 6895.

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság hűhírré teszi, hogy Disselberger József végrehajtatónak Schaffer Miklós ifjú és neje Bartonischek Borbála végrehajtást szenvedő ellen 120 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő R. Petre község határában fekvő a rácz-petrei 6. tjkvben felvett I. 10. hrsz. 138 sz. házra, udvar, kertre, 11 hasz. kertre, 282/102, 963/73, és 2464. hasz. szántókra 775 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február hó 15. d. e. 10 órakor R.-Petre községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 77 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60 t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltatni

Pécsett 1895. évi március hó 23 napján.
A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Vodicska Ferenc.

kir. tiszteletbeli albiró.

Feltűnő!!!

Párisi petroleum-izzófény-hüvelyek.

Háziasszonyok! Takarítsatok petroleumot a párisi petroleum-izzófény-hüvelyek által.**Minden hüvely 15 kr.****Szabadalmazva minden iparállamban.****Nincs korom! Nincs szag!**

A legrosszabb petróleum is meglepő világossággal ég.
Ezen hüvelyek légmentesen vannak elzárva és tartalmuk igen érdekes módon jut a petróleumba.

Ezen hüvelyek használata által legalább is olyan fény éretik el, mintha császárolajat használnak, csak hogy míg a császárolaj használata átlag literenként 6 krral drágább, addig ezen hüvelyek használata által a petroleum literje csak 1 és fél krral kerül többre.

Használat előtt a lámpa gondosan megtisztítandó, mert ez a jó világosság főfeltétele. Ezután a hüvelyt, úgy amint van, beledobjuk a petroleum tartóba. Sohasem szabad a lámpát egészen megtölteni, mert a bél égéséhez levegőre is van szüksége. A hüvely hatása 10 óra múltán észlelhető és több utántöltést is kibír. Ha ügyelünk arra, hogy a petroleum sohase égjen teljesen ki, úgy darabonként 2-3 hétig használhatjuk e hüvelyeket.

Magyarországon egyedüli elárúsítója

Brand A. Budapest, Károly-körút 15. sz.

— Fontenèves gróf ur, — szólt, meghajtva magát, — remélem, ön szintén elfogadja ajánlatomat.

— Valóban, uram, illetlenség volna tőlem el nem fogadni azt, — viszonzá Károly, szintén meghajtva magát, — annyival is inkább, mert tilosába léptem, még mielőtt ön beleegyezését adta.

Gyula diadallal emelgette nyulát. Egy pillanatig azon gondolkozott, ne küldje e Párizsba Evilának; de aztán bölcsen elgondolta, hogy ez veszedelmes dolog volna, mert kénytelen volna Evila vendégeket meghívni a nyulpecsenyére.

— Mily szép zsákmány! . . . Hm . . . — mondá. — Ez him példány. Legalább is nyolc fontot nyom. És ezt én lőttem. Az átkozott állat, egészen kifárasztott. Mindaz, a mit önért tehetek, kedves Savaréze, annyi, hogy önt is részeltetem belőle.

— A mi azt illeti, uram, ezt ön nem is utasíthatja vissza a nélkül, hogy menthetetlen vétségünket ne büntesse, — jegyezte meg nyájasan Fontenèves gróf, a ki örült, hogy udvariasságot udvariassággal viszonzhatott.

Aztán sietve tette hozzá:

— Nemcsak én vagyok az, a ki hálára kötelezve érzi magát ön iránt, uram. Feleségem is szerfölött örül, ha kellően bebizonyíthatja elismerését ama nyájas, előzékeny, elnéző modorért, a melyet ön tegnap leányunk iránt tanusított. Mártha elbeszélte önnel való találkozását és a gyöngéd figyelmet . . . és ő is szerencsésnek érzi magát, ha bebizonyíthatja, hogy mily nagy gondja van azokra a virágokra, melyeket ön szakasztott neki.

Savaréze elfogadta a Chanterive-be még aznapra szóló meghívást.

Bordomieu Gyula úgy tudta, hogy a nyulat épp úgy, mint a vadkacsát, hogy az tökéletes legyen, vagy rögtön meg kell sütni, vagy pedig csak hat nappal később. Azonban Gyulának soha sem volt türelme hat napig várni, s Savaréze, megmosolyogva Gyulának a konyhaművészet felől való elmélkedéseit, még azt az örömet is, melyet neki a keletkezett jó szomszédi viszony okozott, palástolni iparkodott.

Ujra látta a kis Márhát, újra látta Ceciliát, Helént; de egész figyelme a grófnénál összpontosult.

— Sok bajom lesz vele, — gondolta magában.

Valóban, Cecilia hasonlított az angol és amerikai nők ama többségéhez, kik, ha egyszer férjhez mennek, minden figyelmüket, gyöngédségüket férjüknek szentelik.

Minden szépsége és fiatalsága dacára elmondhatta ez a nő: „Szivem betelt és el van zárva.“ Sok kellem, szivesség, figyelem volt vendéglátásában, de semmi legkisebb kacérság. Lehetett volna Savaréze oly szép, mint Antinous, vagy oly vén és mogorva, mint Saturnus, fogadtatása ugyanaz lesz vala. Ő vendége volt a grófnénak s ez elegendő volt arra, hogy szívesen lássa; de mivel nem volt a férje, ez elegendő volt arra, hogy megvonja tőle ama hizelgő nyelvet és pillantást, melyet bájos nők gyakran alkalmaznak a nélkül, hogy annak legkevesebb fontosságát tulajdonítanak. Fontenèves Károly ezuttal jól választott és méltán örvendhetett, hogy oly nőre talált, kivel minden tekintetben megelégedhetett.

— No, majd meglássuk! — gondolá magában Savaréze.

Ez alkalommal semmiféle tünetést nem csinált, sőt iparkodott mennél jelentéktelenebbnek látszani.

Az 1896. czredéves kiállítás alkal- mából az államtól engedélyezett

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

Kibocsátás: 120,000 sorsjegy 45,007 három osztályba osztott nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

H u z á s o k

I. osztály 1896. február 5—8-ig.				II. osztály 1896. márczius 11—14-ig.				III. osztály 1896. május 12—28-ig.			
Árak az I. osztályra:				Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes)							
1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.— forint	60.—	30.—	6.—	3.— forint	60.—	30.—	6.—	3.— forint

A nyeremények teljes adó- és illetékmentességet élveznek és minden levonás nélkül fizettetnek ki; a huzások az állami hatóságok felügyelete alatt állanak és egy kir. közjegyző jelenlétében ejtetnek meg.

Midőn a sorsolási tervezet főntebbiekben közzé tesszük, egyben köztudomásra hozzuk, hogy a sorsjegyek mától fogva a falragaszokon jelzett elárusítóknál a fenti eredeti árakon kaphatók.

Budapest, 1895. december 24.

Magyar Osztály-Sorsjáték Igazgatóság.

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

Még soha nem létezett nyereményesélyeket

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

nyujt az államilag engedélyezett

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

45,007 három osztályba osztott pénznyeremény 9.200,000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a **EGY MILLIÓ** korona.
legkedvezőbb esetben

Az I. osztály huzása
1896. február 5—8-ig.

A II. osztály huzása
1896. márczius 11—14-ig.

A III. osztály huzása
1896. május 12—28-ig.

Nyereménytervezet:		Nyereménytervezet:		Nyereménytervezet:	
Nyeremény	korona	Nyeremény	korona	Nyeremény	korona
1 á	80000 = 80000	1 á	100000 = 100000	1 jutalomdíj	600000 = 600000
1 „	60000 = 60000	1 „	60000 = 60000	1 á	400000 = 400000
1 „	40000 = 40000	1 „	40000 = 40000	1 „	300000 = 300000
1 „	30000 = 30000	1 „	30000 = 30000	1 „	200000 = 200000
1 „	20000 = 20000	1 „	20000 = 20000	1 „	100000 = 100000
1 „	15000 = 15000	1 „	15000 = 15000	2 „	40000 = 80000
1 „	10000 = 10000	1 „	10000 = 10000	2 „	20000 = 40000
2 „	8000 = 16000	2 „	8000 = 16000	5 „	10000 = 50000
8 „	4000 = 32000	8 „	4000 = 32000	10 „	8000 = 80000
10 „	2000 = 20000	10 „	2000 = 20000	34 „	6000 = 204000
13 „	1000 = 13000	13 „	1000 = 13000	100 „	2000 = 200000
100 „	400 = 40000	100 „	400 = 40000	200 „	1000 = 200000
860 „	200 = 172000	860 „	200 = 172000	2650 „	200 = 530000
9000 „	80 = 720000	9000 „	120 = 1080000	22000 „	150 = 3300000
10000 nyeremény összesen	1268000	10000 nyeremény összesen	1648000	25007 nyeremény és egy jutalom	6284000

Árak az I. osztályra:

1/1	1/2	1/10	1/20
20.—	10.—	2.—	1.— forint

Teljes sorsjegyek árai: (mindhárom osztályra érvényes):

1/1	1/2	1/10	1/20
60.—	30.—	6.—	3.— forint

ajánlja és szétküldi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE KÁROLY, Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny-czim:
Lottoheintze,
Budapest.

Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levélben való küldése kivántassék és a fenti eredeti árak mellett osztálysorsjegyeknél ajánlott levelek portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr. — teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig portó és 3 nyereményjegyzékért 50 kr. küldendő be.
az első magyar osztálysorsjáték alkalmával tisztelt vevőim között a következő főnyereményeket osztottam ki: 400.000, 200.000, 100.000, 80.000 50.000, koronásak stb.

Sürgöny-czim:
Lottoheintze,
Budapest,